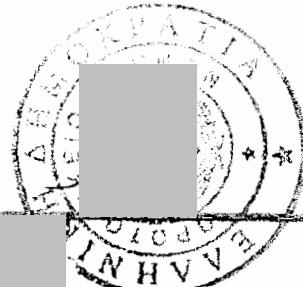

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Αριθμός αποφάσεως 3388 /2009

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τους Δικαστές [REDACTED],
Πρόεδρο Πρωτοδικών - η οποία ορίστηκε με την υπ' αριθμ. 686/2008
πράξη του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου
Αθηνών σε αντικατάσταση του κωλυόμενου, σύμφωνα με την υπ'
αριθμ. 13909/2008 αναφορά του, Προέδρου Πρωτοδικών [REDACTED]

[REDACTED], Πρόεδρο Πρωτοδικών (εκτελούσα χρέη
πρωτοδίκη)- Εισηγήτρια, [REDACTED] Πρωτοδίκη και τη
Γραμματέο [REDACTED]

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 12 Νοεμβρίου
2008 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

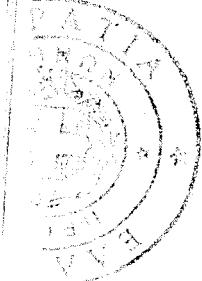
Της καλούσας -ενάγουσας ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] που εδρεύει στο [REDACTED]

[REDACTED] και επί της ίδου [REDACTED] και
εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια των πληρεξουσίων
δικηγόρων της [REDACTED] [REDACTED] και
[REDACTED]

Της καθής η κλήση-εναγομένης ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με
την επωνυμία [REDACTED] ως καθολικής διαδόχου ,
λόγω συγχωνεύσεως δια απορροφήσεως της ανώνυμης τραπεζικής
εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED]

[REDACTED] και τον διακριτικό τίτλο [REDACTED] που εδρεύει [REDACTED] (οδός [REDACTED] και [REDACTED]) και εκπροσωπείται νόμιμα για την οποία παραστάθηκε ο πληρεξούσιος δικηγόρος [REDACTED] μετά της νομίμου εκπροσώπου της [REDACTED]

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 1/6/2004 αγωγή της η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με γενικό αριθμό κατάθεσης 77251/2004 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 4562/2004 προσδιορίστηκε δικάσιμος αρχικά η 27/1/2005 και μετ' αναβολή η 18/5/2005 οπότε και ματαιώθηκε. Ήδη επαναφέρεται προς συζήτηση με την από 20/5/2005 κλήση η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με γενικό αριθμό κατάθεσης 90050/2005 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 1434/2005, προσδιορίστηκε δικάσιμος αρχικά η 12/4/2006 και μετ' αναβολή η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Της ενάγουσας ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED]

[REDACTED], που εδρεύει στο [REDACTED] και επί της [REDACTED] και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια των πληρεξούσιων δικηγόρων [REDACTED]
[REDACTED] και [REDACTED]

Της εναγομένης ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED] ως καθολικής διαδόχου, λόγω συγχωνεύσεως δια απορροφήσεως της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED]
[REDACTED] και τον διακριτικό τίτλο [REDACTED] που εδρεύει [REDACTED] (οδός [REDACTED] και [REDACTED]) και εκπροσωπείται νόμιμα για την οποία παραστάθηκε ο πληρεξούσιος

2^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 3388/2009 απόφασης του Πολυμελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

δικηγόρος [REDACTED] μετά της νομίμου
εκπροσώπου της [REDACTED]

Η ενάγουσα ζητεί για μίαν δοκιμή στην 26/4/2005 παρεμπληπτούσα
αγωγή της η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου
τούτου με γενικό αριθμό κατάθεσης 11502/2005 και αριθμό
κατάθεσης δικογράφου 693/2005, προσδιορίστηκε δικάσιμος αρχικά
η 12/4/2006 και μετ' αναβολή η αναφερόμενη στη αρχή της παρούσας
και γράφτηκε στο πινάκιο.

Της καλούσας- ενάγουσας ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την
επωνυμία [REDACTED] που εδρεύει [REDACTED]
([REDACTED] και [REDACTED]) και εκπροσωπείται νόμιμα για την οποία
παραστάθηκε ο πληρεξούσιος δικηγόρος [REDACTED]
μετά της νομίμου εκπροσώπου της [REDACTED]

Των καθών η κλήση εναγομένων : 1) της ανώνυμης εταιρίας με
την επωνυμία [REDACTED]

[REDACTED] που εδρεύει το [REDACTED]
([REDACTED]) και εκπροσωπείται νόμιμα, 2)
της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED]

[REDACTED] Ανώνυμη Εταιρία [REDACTED]
και το διακριτικό τίτλο [REDACTED] που εδρεύει
στο [REDACTED], και εκπροσωπείται νόμιμα, 3) της
ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED]

[REDACTED], 4) του [REDACTED], κατοίκου
[REDACTED] ([REDACTED]), 5) του [REDACTED]

[REDACTED] κατοίκου Α [REDACTED], 6)
του [REDACTED] κατοίκου [REDACTED] ([REDACTED])

[REDACTED], [REDACTED], 7) του [REDACTED] ([REDACTED]
κατοίκου [REDACTED])
και 8) του [REDACTED] ([REDACTED]
κατοίκου [REDACTED]),
[REDACTED] ([REDACTED]), [REDACTED], οι οποίοι
παραστάθηκαν οι μεν πρώτη, δεύτερη, τρίτη, τέταρτος, έκτος,
έβδομος και όγδοος δια και ο πέμπτος μετά των πληρεζουσίων
δικηγόρων τους [REDACTED], [REDACTED] και
[REDACTED].

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 23/6/2004 αγωγή της η
οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με
γενικό αριθμό κατάθεσης 92154 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου
5399 προσδιορίσθηκε δικάσιμος αρχικά η 27/1/2005 και μετ'
αναβολή η 18/5/2005 οπότε και ματαιώθηκε. Ήδη η υπόθεση
επαναφέρεται προς συζήτηση με την από 24/5/2005 κλήση η οποία
κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με γενικό
αριθμό κατάθεσης 90159 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 5380,
προσδιορίστηκε δικάσιμος αρχικά η 12/4/2006 και μετ' αναβολή η
αγαφερόμενη στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Του προσθέτως παρεμβαίνοντος Ελληνικού Δημοσίου , νομίμως
εκπροσωπουμένου από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών
που κατοικεδρεύει στην Αθήνα , το οποίο εκπροσωπήθηκε από τη
δικαστική αντιπρόσωπο [REDACTED]

Της καθής η πρόσθετη παρέμβαση ανώνυμης εταιρίας με την
επωνυμία [REDACTED]
[REDACTED] που εδρεύει στον [REDACTED]
[REDACTED] και επί της ίδιού [REDACTED] και
εκπροσωπείται νόμιμα , η οποία παραστάθηκε από τους

3^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 3388/2009 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

πληρεξούσιους δικηγόρους της [REDACTED]

[REDACTED] και [REDACTED]

Της υπέρ ης η πρόσθετη παρέμβαση ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED], η οποία εδρεύει στην [REDACTED] ([REDACTED]), και [REDACTED] και εκπροσωπείται νόμιμα, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED] [REDACTED] και τον διακριτικό τίτλο [REDACTED] για την οποία παραστάθηκε ο πληρεξούσιος δικηγόρος της [REDACTED] μετά της νομίμου εκπροσώπου της [REDACTED]

Το προσθέτως παρεμβαίνον ζητεί να γίνουν δεκτές οι από 11/5/2005 δυο πρόσθετες παρεμβάσεις του, που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με γενικό αριθμό κατάθεσης 69675 και 69691 αντίστοιχα και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 4283 και 4287 αντίστοιχα, προσδιορίστηκε δικάσμιος αρχικά η 8/11/2006 και μετ' αναβολή η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας και γράφτηκαν στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την από 1/6/2004 (αριθμ. καταθ. 77251/4562/2004) αγωγή, η ενάγουσα σε αυτή εταιρία, ως καθολική διάδοχος της ειδικής κοινοπραξίας των εταιριών [REDACTED] και [REDACTED], η οποία συνεστήθη για τη συμμετοχή στο διεθνή

δημόσιο πλειοδοτικό διαγωνισμό για την ιδιωτικοποίηση της εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED]

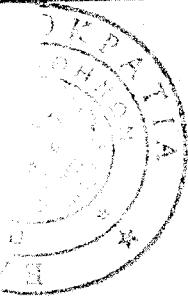
και αναδείχθηκε πλειοδότρια στρεφόμενη κατά της εναγόμενης τραπεζικής εταιρίας, ως καθολικής διαδόχου της επίσης τραπεζικής εταιρίας [REDACTED], η οποία κατά τον επίδικο χρόνο υπήρξε η βασική μέτοχος της υπό ιδιωτικοποίηση ως άνω εταιρίας κατέχουσα το 51% των μετοχών αυτής, αιτείται να υποχρεωθεί η τελευταία (εναγομένη) να της καταβάλει αποζημίωση ύψους 67.728.518,52 ευρώ για την αποκατάσταση της ζημίας της (παρούσας θετικής και μέλλουσας) από την αντίστοιχη μείωση της αξίας της αγορασθείσας από την κοινοπραξία επιχείρησης [REDACTED].

υπό την έννοια της δημιουργίας χρεών της εταιρίας αυτής έναντι τρίτων και απώλειας κερδών λόγω παράνομης και αντισυμβατικής συμπεριφοράς της πωλήτριας αυτής [REDACTED]. Προς θεμελίωση δε της αντισυμβατικής και παράνομης συμπεριφοράς της πωλήτριας εταιρίας ιστορεί ότι: δυνάμει της υπ' αριθμ. 14/3-1-2001 απόφασης της Διωπουργικής Επιτροπής Αποκρατικοποίησεων καθορίσθηκε η διαδικασία της ιδιωτικοποίησης μέσω διεθνούς δημόσιου πλειοδοτικού διαγωνισμού στο πλαίσιο του ν. 2000/1991 περί αποκρατικοποίησεων, της [REDACTED]

[REDACTED] της οποίας πλειψηφών μέτοχος κατά ποσοστό 51% ήταν η [REDACTED] ενώ το υπόλοιπο 49% του μετοχικού της κεφαλαίου άνηκε στους εργαζόμενους. Προς διευκόλυνση μάλιστα αυτής της ιδιωτικοποίησης ορίστηκε μεταξύ των άλλων ότι οι μέτοχοι-εργαζόμενοι της [REDACTED], δεν θα φέρουν ουδεμία ευθύνη από την πώληση του ποσοστού αυτού των μετοχών τους. Στη συνέχεια καθορίστηκε η διενέργεια του νομικο-οικονομικού ελέγχου της [REDACTED] εκ μέρους των υποψηφίων αγοραστών να πραγματοποιηθεί σε δύο περιόδους σε ειδικό προς τούτο διαμορφωμένο και καθορισμένο

4^ο φύλλο της υπ' αριθμ.3388 /2009 απόφασης του Πολυμελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

εντός των εγκαταστάσεων της [REDACTED] χώρο (data room) ήτοι από
25/4/2001 έως 9/5/2001 και από 10/5/2001 έως 23/5/2001. Κατά τη
δεύτερη περίοδο , η οποία ήταν διάρκειας μόλις 10 εργασίμων
ημερών, προέβησαν σε έλεγχο των στοιχείων που παρατέθησαν στο
data room και ειδικευμένοι ελεγκτές και εμπειρογνόμονες κατ'
εντολή και για λογαριασμό της κοινοπραξίας [REDACTED]. Παρά το
ανεπαρκές χρονικό διάστημα του ελέγχου και των ελλείψεων των
στοιχείων που είχαν δοθεί προς έλεγχο , ανεφάνη από την αρχή η
δεινή οικονομική κατάσταση της [REDACTED] από τον ισολογισμό της
31/12/2000 όπου εμφαίνοταν συνολικό ύψος ζημιών 66,269 δισ.δρχ.
ένεκα των οποίων συνέτρεχε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 47
του κ.ν. 2190/1920 , η οποία οικονομική κατάσταση φάνηκε
επιδεινούμενη στον συνταχθέντα πρόσθετο «ισολογισμό της
ιδιωτικοποίησης» που αφορούσε το χρονικό διάστημα από 1/11/2001
έως και 31/5/2001 στον οποίο επισημαίνοταν ότι εάν συνεχιστεί η
ζημιογόνος πορεία της εταιρίας και κατά την υπόλοιπη επτάμηνη
περίοδο του 2001 υπάρχει ο κίνδυνος εφαρμογής του άρθρου 47 του
Κ.Ν.2190/1920. Ακόμη υπήρχαν σοβαρά προβλήματα ως προς το
Επενδυτικό Πρόγραμμα της [REDACTED] λόγω της μη καταβολής των
επιχορηγήσεων , για τις οποίες όμως υπήρχε διαβεβαίωση της [REDACTED]
προς τους υποψήφιους αγραστές ότι ευρίσκοντο σε πολύ καλό
στάδιο.Αντικείμενο εξάλλου του νομικο-οικονομικού έλεγχου
αποτέλεσαν και επτά (7) Προγραμματικές Συμφωνίες(Π.Σ) για την
κατασκευή σιδηροδρομικού τροχαίου υλικού με τους [REDACTED] (6
συμβάσεις [REDACTED] με [REDACTED] και 1 σύμβαση [REDACTED] με τουν
[REDACTED]), για τις οποίες , από τον έλεγχο των στοιχείων ανεφάνη το
ενδεχόμενο επιβάρυνσης της [REDACTED] με ποινές (επί τη βάσει των

συνομολογηθέντων ποινικών ρήτρων) και τόκους υπερημερίας για τις μέχρι τότε καθυστερήσεις στις παραδόσεις των Προγραμματικών Συμβάσεων καθώς και το ενδεχόμενο εγέρσεως αξιώσεων των εν κοινοπράξια για την εκτέλεση των Προγραμματικών Συμφωνιών συνεργατών της [REDACTED] κατά της τελευταίας , μολονότι στον ισολογισμό της χρήσης 2000 και ειδικότερα στο κονδύλιο του παθητικού «προβλέψεις για κινδύνους και έξοδα» (αρθρ. 42^ε παρ.14 ν. 2190/1920) δεν υπήρχαν προβλέψεις για ποινικές ρήτρες ή αξιώσεις τρίτων αναφορικά με τις Π.Σ. με τους [REDACTED] Συνεπεία όλων των παραπάνω διαπιστούμενων κατά το στάδιο του ελέγχου η κοινοπράξια των μετόχων της ενάγουσας υπέβαλε στις 16/7/2001 οικονομική προσφορά επιφυλασσόμενη τόσο για την ακρίβεια του ισολογισμού όσον αφορά τις εμφανιζόμενες σε αυτόν απαιτήσεις τρίτων , όσο και για την τύχη των ως άνω Προγραμματικών Συμφωνιών για το τροχαίο υλικό και εξήρτησε την οικονομική προσφορά της από τους όρους της ψήφισης του νομοσχεδίου για την ιδιωτικοποίηση της [REDACTED] και τη δημοσίευση των σχετικών Υπουργικών Αποφάσεων , την παροχή εγγύησης για την ακρίβεια και πληρότητα των από 31/12/2000 και από 31/5/2001 ισολογισμών της [REDACTED] , την ανεπιφύλακτη έγκριση της Ε.Ε για τυχόν κρατικές ενισχύσεις τόσο κατά το χρόνο της ιδιωτικοποίησης όσο και στο παρελθόν για θέματα ανταγωνισμού και για πιθανά νομικά θέματα που αφορούν την πώληση της [REDACTED] , την εξακολούθηση της συνεργασίας [REDACTED] με [REDACTED] (σε χρηματοδοτικό επίπεδο) για τη διατήρηση των πιστώσεων-εγγυήσεων από μέρους [REDACTED] την καταβολή από το Ελληνικό Δημόσιο του συνόλου των [REDACTED] που αντιστοιχούν [REDACTED] ήδη εκτελεσθέν και υπό εκτέλεση «επενδυτικό πρόγραμμα» της [REDACTED] και την εγγυητική δήλωση των πωλητών για θέματα περιβαλλοντικά, φορολογικά και

5^ο φύλλο της υπ' αριθμ.3388/2009 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

Θέματα λειτουργίας της █████. Στη συνέχεια η κοινοπραξία των μετόχων της ενάγουσας απέλαυνε τους ως άνω όρους από την προσφορά της για το λόγο ότι αυτή δεν θα γίνοταν δεκτή , πειθόμενη σε υποσχέσεις της πωλήτριας █████ ότι θα υπογραφεί μεταξύ τους μια εγγυητική σύμβαση με την οποία η πωλήτρια θα αναλάμβανε την ευθύνη για την πλήρωση των όρων αυτών . Κατόπιν τούτου με την υπ' αριθμ. 635/8-8-2001 απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής Αποκρατικοποιήσεων (ΔΕΑ), η κοινοπραξία των μετόχων της ενάγουσας ανακηρύχθηκε προτιμητέα πλειοδότρια και με την από 20/8/2001 πρόσκληση του Χρηματοοικονομικού Συμβούλου (ΧΟΣ), εκλήθη για την έναρξη των τελικών διαπραγματεύσεων ενώ παράλληλα ξεκίνησε και η περίοδος της επιβεβαίωσης των στοιχείων του data room , η οποία σήμαινε την επί τόπου εξέταση των οικονομικών και λοιπών στοιχείων στο χώρο της █████.Ο έλεγχος αυτός διήρκεσε από 27/8/2001 έως 30/9/2001 και διηξήχθη από κλιμάκιο εμπειρογνωμόνων οικονομικών και νομικών συμβούλων που είχε ορίσει η κοινοπραξία των μετόχων της ενάγουσας .Κατά τον έλεγχο αυτόν διαπιστώθηκε ότι οι Προγραμματικές Συμφωνίες με τους █████ παρουσίαζαν καθυστερήσεις σε σχέση με τα συμβατικά χρονοδιαγράμματα εκτέλεσής τους για την αντιμετώπιση των οποίων έχρησε η ταυτόχρονη εκτέλεση εργασιών για το σύνολο των συμβάσεων , το οπόιο ήταν αδύνατον να γίνει διότι δεν το επέτρεπαν οι εγκαταστάσεις της █████ λόγω υποδομής ενώ το προσωπικό που διέθετε ήταν ανεπαρκές τόσο αριθμητικά όσο και από άποψη τεχνογνωσίας και τέλος ότι οι προκαταβολές που είχαν δοθεί από █████ στην █████ συνολικού ύψους 9,526 δις. δρχ είχαν κατασπαληθεί για λόγους άσχετους με την υλοποίηση των

σχετικών έργων. Εξάλλου η ██████████, η οποία ήταν ο διοχειριστής του προγράμματος κατασκευής σε τέσσερεις από τις συνολικά επτά Προγραμματικές Συμφωνίες ██████████ με επιστολή της απευθυνόμενη προς την ██████████ εκτιμούσε ότι η επιβάρυνση των αντίστοιχων κοινοπραξιών θα ανέρχοταν στο ποσό των 38 εκατ. ευρώ όσον αφορά τις συνέπειες εκ των ποινικών ρητρών, ενώ η συνολική επιβάρυνση των κοινοπρακτούντων εταίρων θα άγγιζε τα 128 εκατ. ευρώ και καθιστούσε αποκλειστικά υπαίτια αυτής της ζημίας έναντί της την ██████████. Ενόψει όλων αυτών η κοινοπραξία των μετόχων της ενάγουσας αιτήθηκε την υπογραφή της ενοχικής σύμβασης πώλησης των μετοχών της ██████████ υπό όρους, πρόταση που άμως δεν έγινε δεκτή από την ██████████ με την αιτιολογία ότι αυτό αποτελεί παράβαση των όρων του διαγωνισμού και έτσι υπεγράφηκε στις 11/10/2001 η εν λόγω σύμβαση ανεπιφύλακτα από την πλευρά της ως άνω κοινοπραξίας, πεισθείσα στις διαβεβαιώσεις της πωλήτριας ότι το ζήτημα των Π.Σ των ██████████ θα επελύετο οριστικά έως την ολοκλήρωση της πώλησης με την εκποιητική δικαιοπραξία της μεταβίβασης των μετοχών (closing). Για το λόγο δε αυτό ██████████ θα οργάνωνε μια σειρά επαφών και συναντήσεων τόσο με τους ██████████ όσο και με τους αρμόδιους Υπουργούς μέσω των οποίων θα εξασφάλιζε και θα επετύγχανε την οριστική απαλλαγή της ██████████ από την ευθύνη από τις εν λόγω συμβάσεις. Στα πλαίσια αυτών των διαβεβαιώσεων την προηγουμένη της υπογραφής της ως άνω ενοχικής συμβάσεως μεταβίβασης των μετοχών της ██████████ (10/10/2001) πραγματοποιήθηκε συνάντηση μεταξύ εκπροσώπου της κοινοπραξίας των μετόχων της ενάγουσας με τον Διευθύνων Σύμβουλο ██████████, τον Διοικητού ██████████ και Προέδρου της ██████████ για τη συζήτηση του ζητήματος των συμβάσεων του ██████████, όπου ο Διευθύνων Σύμβουλος της ██████████, συναντών να

6^ο φύλλο της υπ' αριθμ..3388/2009 απόφασης του Πολυμελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

συμπράξει στην επίλυση του ζητήματος, δήλωσε ότι οποιαδήποτε

~~τροποποίηση των συμβάσεων αυτών~~ χρηστέος έγκρισης υπουργικού
επιπέδου και συμφωνήθηκε να πραγματοποιηθεί άμεσα συνάντηση
με τη συμμετοχή [REDACTED] και

[REDACTED] προκειμένου να επιτευχθεί η κατά το συντομότερο
δυνατόν τροποποίηση των ως άνω συμβάσεων και η επίλυση του
ζητήματος. Έτσι με πρωτοβουλία της [REDACTED] οργανώθηκε και
διεξήχθη μια σειρά συναντήσεων και διαβουλεύσεων με τη
συμμετοχή πέραν των υπευθύνων των [REDACTED] και [REDACTED]

[REDACTED], μέλους της
Διυπουργικής Επιτροπής Αποκρατικοποιήσεων και εποπτεύοντος
την [REDACTED], [REDACTED],
εποπτεύοντος των [REDACTED] και [REDACTED]

[REDACTED], μέλους της Διυπουργικής
Επιτροπής Αποκρατικοποιήσεων και εκπροσώπου του μοναδικού
μετόχου [REDACTED], ήτοι του Ελληνικού Δημοσίου .Οι
συναντήσεις αυτές μεταξύ των ως άνω και παρουσία των
εκπροσώπων της κοινοπραξίας των μετόχων της ενάγουσας
κατέληξαν τελικά στις 15/5/2002 στην συμφωνία τροποποίησης των
αρχικών συμβάσεων [REDACTED] ως εξής: 1) την τροποποίηση των
χρονοδιαγραμμάτων παραδόσεων όλων των ΠΣ ώστε να αποφευχθεί
η επιβάρυνση της [REDACTED] με τις ποινές που αντιστοιχούσαν στο
χρονικό διάστημα μεταξύ των αρχικών συμβατικών χρόνων και των
προταθέντων συμφωνηθέντων χρόνων , να αποφευχθεί η επιβάρυνση
της [REDACTED] με τους τόκους υπερημερίας του χρονικού αυτού
διαστήματος , να αποφευχθεί άλλως περιορισθεί η επιβάρυνση της
[REDACTED] αναφορικά με τις έως τότε εγερθείσες εναντίον της αξιώσεως

από τα λοιπά μέλη των κοινοπραξιών και να επιτευχθεί η αναπροσαρμογή της τιμής κάθε μονάδος σιδηροδρομικού τροχαίου όλικος. 2) την προρλεψή για το ανευθύνον έναντι των [REDACTED] για αποθετικές ή άλλες ζημίες για να διασφαλιστεί η [REDACTED] από τις εις βάρος της αξιώσεις του [REDACTED] και των λοιπών κοινοπρακτούντων εταίρων της, 3) τη μεταβίβαση όλων των ΠΣ και εκτέλεσή τους από τη νέα εταιρία που θα ιδρύοταν για το σκοπό αυτό από [REDACTED] και [REDACTED] και 4) τη δυνατότητα υπεργολάβησης οποιουδήποτε μέρους εργασιών όλων των ΠΣ. Σε εκτέλεση μάλιστα των ως άνω συμφωνήθέντων αποφασίστηκε όπως συνταχθούν οι σχετικές τροποποιητικές συμβάσεις των Συμβάσεων Διαρκείας για όλες τις ΠΣ και να συμπεριληφθεί σε εκάστη αυτών όρος, κατά τον οποίο η ισχύς της συναίνεσης των [REDACTED] για τη μεταβίβαση των ΠΣ στη νέα εταιρία και την τροποποίηση των χρονοδιαγραμμάτων εκτέλεσης θα τελούσε υπό την αναβλητική αίρεση της έγγραφης συναίνεσης, εντός προθεσμίας (10) εβδομάδων από την υπογραφή της από τους [REDACTED], των λοιπών μερών (εκτός [REDACTED]) των αντίστοιχων κοινοπραξιών. Από αυτές δε οι [REDACTED] και [REDACTED] είχαν ήδη εκφράσει την απόλυτη συμφωνία τους με το νέο πλαίσιο εκτέλεσης των ΠΣ. Επίσης την τυπική αποδοχή των τροποποιήσεων των ΠΣ από τους [REDACTED] και [REDACTED] εγγυήθηκαν ο [REDACTED] [REDACTED] ως εκπρόσωπος του μοναδικού μετόχου αυτών, ήτοι του Ελληνικού Δημοσίου, ο [REDACTED] [REDACTED] ως εποπτεύων των [REDACTED] και ο ίδιος ο Πρόεδρος του [REDACTED], από δε την πλευρά της πωλήτριας [REDACTED] εγγυήθηκαν την υλοποίηση των ως άνω ο Διοικητής της [REDACTED] και ο έχων την εποπτεία αυτής [REDACTED].

Τελικά οι

7^ο φύλλο της υπ' αριθμ.3388/2009 απόφασης του Πολυμελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

τροποποιητικές αυτές συμβάσεις εστάλησαν από την [REDACTED] στους
Διευθύνοντες Συμβούλους του [REDACTED] και [REDACTED] προς υπογραφή την
31/5/2002 ενώ ήταν ήδη υπογεγραμμένες από την [REDACTED], την
[REDACTED], την [REDACTED] και την [REDACTED]. Δοδομένου
όμως ότι η ημερομηνία αυτή (31/5/2002) είχε ορισθεί και ως
ημερομηνία για την υπογραφή της μεταβιβαστικής σύμβασης των
μετοχών [REDACTED] (closing), η κοινοπραξία των μετόχων της
ενάγουσας αρνήθηκε να υπογράψει την εν λόγω σύμβαση άνευ
προηγούμενης έγγραφης δέσμευσης εκ μέρους [REDACTED] για την
άμεση υλοποίηση των συμφωνηθέντων κατά τη συνάντηση της 15^{ης}
Μαΐου 2002. Προ του κινδύνου μετάθεσης του χρόνου ολοκλήρωσης
της ιδιωτικοποίησης της [REDACTED], [REDACTED] απενθύνθηκε προς του

Επομένως, οι οποίοι με τη σειρά τους απηύθυναν
προς τους εκπροσώπους της κοινοπραξίας των μετόχων της
ενάγουσας την από 31/5/2002 επιστολή τους συνταγμένη στην
Αγγλική και συνυπογραμμένη από αυτούς, με την οποία, αφενός μεν
αναγνώριζαν τις εμπορικές και χρονικές δυσκολίες που έχουν
επισυμβεί στις ΠΣ και δήλωναν ότι Είναι διατεθειμένοι να παράσχουν
την αναγκαία υποστήριξη για τη διευθέτηση του προβλήματος,
ασκώντας πλήρως τα δικαιώματά τους ως μέτοχοι των [REDACTED]
στη σχετική Γενική Συνέλευση. Αναλάμβαναν δε να υποστηρίξουν
την αρμόζουσα συμφωνία για την εφαρμογή των σχετικών
αποφάσεων και να συγκαλέσουν τη Γενική Συνέλευση για να εγκρίνει
τη συμφωνία. Μετά από αυτό η κοινοπραξία των μετόχων της
ενάγουσας, πεισθείσα στην πραγματοποίηση των ως άνω και στην
επίτευξη των τροποιήσεων των ΠΣ [REDACTED], υπέγραψε στις

31/5/2002 την εκποιητική (μεταβιβαστική) σύμβαση με την οποία ολοκληρώθηκε η πώληση του 100% των μετοχών της [REDACTED] (closing). Έκτοτε όμως, περιήλθε σε γνώση της η ύπαρξη της από 15/11/2001 επιστολής του [REDACTED] απευθυνόμενη προς τον Διοικητή της [REDACTED] και τους Υπουργούς Διάστασης της Κοινωνίας [REDACTED] και της Μεταφορών [REDACTED] όπου οι [REDACTED] τοποθετούταν στη θέση για διατήρηση των ΠΣ ως είχαν σε σχέση ιδίως με τις ποινικές ρήτρες, τους συνομολογηθέντες σε αυτούς όρους και εγγυήσεις από [REDACTED] και εκφράζοντας κατηγορηματικά ότι δεν θα συναινέσει στη χορήγηση οποιαδήποτε χρονικής παράτασης ή «περιόδου χάριτος» σε σχέση με τους συνομολογηθέντες χρόνους παραδόσεως των ειδών, αφήνοντας ανοικτό το περιθώριο επανεξέτασης του θέματος των καθυστερήσεων, αποκλείοντας όμως εκ των προτέρων οποιαδήποτε συμφωνία για παραίτηση από τα εις βάρος των [REDACTED] δικαιώματά του. Από την επιστολή αυτή, το περιεχόμενο της οποίας ήταν σε γνώση της [REDACTED] από την ημερομηνία συντάξεως της, προκύπτει ότι οι συναντήσεις που επακολούθησαν με τη Διοίκηση του [REDACTED], και τους [REDACTED] έγιναν με την πρωτοβουλία της [REDACTED] και προς αρωγή της προκειμένου να αποκρυψεί η πραγματική κατάσταση και να διατηρηθεί η πεπλανημένη εντύπωση που καλλιεργούσαν στην κοινοπραξία των μετόχων της ενάγουσας ότι οι συναντήσεις και διαβουλεύσεις αυτές γίνονται προς επίτευξη λύσης ώστε η τελευταία έτσι και υπό αυτά τα τεχνάσματα να οδηγηθεί στην υπογραφή της τελικής συμβάσεως πωλήσεως. Στα πλαίσια δε της μεθοδεύσεως αυτής [REDACTED] προκειμένου να επιτύχει την πώληση [REDACTED], εντάσσεται τόσο η συμφωνία της 15th Μαΐου 2002 όσο και η από 31/5/2002 επιστολή των [REDACTED] καθώς και οι υποβληθείσες την 31/5/2002 τροποποιητικές συμβάσεις προς τους

8^ο φύλλο της υπ' αριθμ.3388/2009 απόφασης του Πολυμελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

[REDACTED], οι οποίες ουδέποτε υπεγράφησαν και υλοποιήθηκαν
μετά την ολοκλήρωση της ιδιωτικοποίησης. Επίσημη μονάδα την
ολοκλήρωση της ιδιωτικοποίησης με την υπογραφή της από
31/5/2002 μεταβιβαστικής σύμβασης, η κοινοπραξία των μετόχων
της ενάγουσας διεπίστωσε ότι καθόλο το χρονικό διάστημα που
διήρκεσε ο διαγωνισμός για την ιδιωτικοποίηση, η πωλήτρια αυτής
[REDACTED] δεν είχε προβεί στις αναγκαίες προς την [REDACTED]

[REDACTED] επιχορηγήσεις, ως ανέμενε η αγοράστρια
κοινοπραξία, με συνέπεια την αδυναμία της [REDACTED] να λειτουργήσει
έστω στοιχειωδώς και να ανταποκριθεί στις συμβατικές της
υποχρεώσεις και επίσης δεν είχε προβεί στην έκδοση των
απαιτούμενων ισόποσων εγγυητικών επιστολών από [REDACTED] για
τη λήψη των προκαταβολών από τους [REDACTED] ύψους 7 δις. δρχ.,
ενώ παράλληλα αδιαφορούσε για το μέγεθος της μείωσης της
παραγωγικότητας που είχε παρατηρηθεί εκείνο το χρονικό
διάστημα. Περαιτέρω η ενάγουσα εκθέτει ότι στην από 11/10/2001
ενοχική σύμβαση πώλησης των μετοχών της [REDACTED] που υπεγράφη
μεταξύ της κοινοπραξίας των μετόχων της και της [REDACTED] ως
πωλήτριας, η τελευταία εγγυήθηκε την ακρίβεια και την πληρότητα
του Ισολογισμού της εταιρίας με ημερομηνία 31/5/2001 καθώς και
την ακρίβεια των στοιχείων του data room ως προς το ότι δεν
υπάρχουν άλλες υποχρεώσεις πάσης φύσεως προς τρίτους εκτός από
τις αναφερόμενες στον Ισολογισμό της εταιρίας, ούτε εκκρεμούν
απαιτήσεις τρίτων πάσης φύσεως ή αγωγές εκτός από τις
αναφερόμενες στο προσαρτώμενο στη σύμβαση παράρτημα και ότι
αν εγερθούν αξιώσεις τρίτων που δεν εμφανίζονται στον από
31/5/2001 Ισολογισμό της Εταιρίας ή στα βιβλία της Εταιρίας ή στο

Παράρτημα ή για τις οποίες δεν ήταν δυνατό ευλόγως να γίνει πρόβλεψη , θα καταβάλλεται ευλόγως από την Πωλήτρια στον Αγοραστή αποζημίωση που θα ισούται με το οριστικό ποσό που θα καταβληθεί στους τρίτους έσος του ~~περιοριστού~~ και ανωτάτο όριο 30% του ποσού για τίμημα πώλησης των πωλούμενων μετοχών, το οποίο ποσοστό αποτέλεσε γενικά ποσοτικό όριο περιορισμού σε περίπτωση που θα προκύψει οποιαδήποτε ευθύνη της Τράπεζας έναντι του Αγοραστή . Επίσης συμφωνήθηκε και χρονικός περιορισμός της ευθύνης της Πωλήτριας για τις αξιώσεις τρίτων που θα εγερθούν εντός έξι μηνών από την υπογραφή της ενοχικής αυτής σύμβασης και με την προϋπόθεση ότι η Πωλήτρια θα ειδοποιηθεί εγγράφως το αργότερο εντός πέντε ημερών από την άσκηση της αξιώσης. Επίσης η πωλήτρια εγγυήθηκε ότι από την ημερομηνία συντάξεως του τελευταίου από 31/5/2001 Ισολογισμού μέχρι την υπήρξε ουσιώδης μεταβολή (πλέον του 5% των περιουσιακών στοιχείων της εταιρίας όπως αυτά εμφαίνονται στον ισολογισμό) στα περιουσιακά στοιχεία της **[REDACTED]** εκτός από αυτές που οφείλονται στη συνήθη και ομαλή διεξαγωγή των εργασιών της . Μέσα όμως στο πλαίσιο των μεθοδεύσεων της **[REDACTED]** για να αποκρύψει από τους Αγοραστές την πραγματική οικονομική κατάσταση της **[REDACTED]** σχετικά με τη ζημιογόνα έκβαση των ΠΣ με **[REDACTED]** και κατόπιν εντολής από τη διοίκηση της **[REDACTED]** για την καθ' υπόδειξη σύνταξη του Ισολογισμού της 31/5/2001 , δεν περιλήφθηκαν σε αυτόν προβλέψεις για ποινικές ρήτρες ή αξιώσεις τρίτων από τυχόν καθυστερήσεις στην εκτέλεση των ΠΣ με τους **[REDACTED]**, αλλά αυτές εμφανίστηκαν για πρώτη φορά επτά μήνες αργότερα στον Ισολογισμό της 31/12/2001. Συνεπώς η **[REDACTED]** παραλείποντας να περιλάβει σκοπίμως τα στοιχεία αυτά , για τα οποία μπορούσε ήδη να

9^ο φύλλο της υπ' αριθμ.3388/2009 απόφασης του Πολυμελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

έχει πρόβλεψη, στον Ισολογισμό της 31/5/2001, την ακρίβεια και
τη πρόσπτη των αποίσιων αγοράστρων, έχει παραβεί έναντι των
Αγοραστών συμβατική της υποχρέωση. Επίσης ευθύνη έναντι των
Αγοραστών έχει η Πωλήτρια [REDACTED] και από την εγγύηση της μη
ουσιώδους μεταβολής των περιουσιακών στοχείων της [REDACTED] από
την ημερομηνία σύνταξης του Ισολογισμού της 31/5/2001 μέχρι την
υπογραφή της από 11/10/2001 ενοχικής σύμβασης μεταβίβασης των
μετοχών, γεγονός που θεμελιώνει υποχρέωση της [REDACTED] ως
πλειοψηφούντος και ελέγχοντος της [REDACTED] μετόχου να προβαίνει σε
κάθε απαραίτητη πράξη προς διεκπεραίωση της καθημερινής
λειτουργίας της επιχείρησης, προς εκτέλεση των υποχρεώσεων από
συγκεκριμένες συμβάσεις όπως [REDACTED] και προς εκτέλεση του
επενδυτικού προγράμματος της [REDACTED], την οποία όμως υποχρέωση
η [REDACTED] δεν εκπλήρωσε διακόπτοντας κάθε χρηματοδότηση και
οικονομική ενίσχυση της [REDACTED]. Επικουρικά δε, η ενάγουσα εκθέτει
ότι η Πωλήτρια [REDACTED] ευθύνεται έναντι της Αγοράστριας
κοινοπραξίας για αποζημίωση και για το λόγο ότι κατά τη
μεταβίβαση της [REDACTED] ως επιχείρησης, αυτή δεν είχε τις
συνομολογηθείσες ιδιότητες, ήτοι δεν είχε απαλλαγεί από την έναντι
τρίτων ευθύνη της από τις ΠΣ των [REDACTED], αν και της [REDACTED] είχε
υποσχεθεί την τροποποίηση των σχετικών συμβάσεων προς τούτο και
για το λόγο αυτό και μόνο η Αγοράστρια, πειθόμενη στις υποσχέσεις
της Πωλήτριας, προέβη στην υπογραφή της μεταβιβαστικής
σύμβασης και της ολοκλήρωσης της πώλησης, αν και γνώριζε την
έλλειψη αυτή των συνομολογηθεισών ιδιοτήτων και την ύπαρξη
βασιμών αξιώσεων των [REDACTED] και των κοινοπρακτούντων
εταίρων της [REDACTED], την οποία όμως έλλειψη ουδέποτε αποδέχθηκε.

Επίσης ευθύνη της Πολήτριας για έλλειψη συνομολογηθείσας ιδιότητας αποτελεί και το γεγονός ότι αν και είχε την υποχρέωση της χρηματοδότησης της [REDACTED] ώστε να δύναται η τελευταία να ανταπεξέρχεται στις ανάγκες της καθημερινής της λειτουργίας προς εκτέλεση των υποχρεώσεων από συγκεκριμένες συμβάσεις ([REDACTED]) και προς εκτέλεση του επενδυτικού προγράμματος της [REDACTED] δεν εκπλήρωσε την υποχρέωσή της αυτή με αποτέλεσμα η [REDACTED] κατά την πώλησή της να παρουσιάζει έλλειψη της συνομοληθείσας αυτής ιδιότητας . Επιπρόσθετα η ενάγουσα διατείνεται ότι ο χρονικός και ποσοτικός περιορισμός της ευθύνης της [REDACTED] που περιλήφθηκε στην από 11/10/2001 ενοχική σύμβαση, ως απαλλακτική ρήτρα είναι άκυρος διότι η παράβαση της σύμβασης από την Πολήτρια συνιστά υπό τα εκτιθέμενα πραγματικά περιστατικά , δόλο ή βαριά αμέλεια αλλά και αν ακόμη συνιστά ελαφρά αμέλεια , οι περιορισμοί αυτοί είναι άκυροι καθότι προέρχονται από την άσκηση επιχείρησης τραπεζικών εργασιών επενδυτικής φύσης προς χάριν του δημοσίου συμφέροντος (βιομηχανική ανάπτυξη) για την οποία προηγήθηκε παραχώρηση της αρχής. Όσον αφορά δε τον χρονικό περιορισμό της ευθύνης της Πολήτριας είναι άκυρος ως απαλλακτική ρήτρα, ως υπερβαίνουσα τα όρια της καλής πίστης και του κοινωνικού και οικονομικού σκοπού του δικαιώματος, διότι δεδομένου ότι τόσο ο [REDACTED] ως δανειστές όσο και η [REDACTED] ως εξ αναγωγής οφειλέτης ελέγχονται από το Δημόσιο, υπάρχει η δυνατότητα να ασκήσουν ο [REDACTED] και ο [REDACTED] την αξίωσή τους μετά την πάροδο εξαμήνου, ώστε να απαλλαγεί η [REDACTED] βάσει της απαλλακτικής αυτής ρήτρας. Ακόμη οι απαλλακτικές αυτές ρήτρες είναι άκυρες ως υπέρμετρες και καταχρηστικές επιβληθείσες από την εκμεταλλευόμενη τη γνώση και τη διαπραγματευτική της υπεροχή και ισχύ ως δημόσιας τράπεζα,

10^ο φύλλο της υπ' αριθμ.3388/2009 απόφασης του Πολυμελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

εις βάρος της αγνοούσας την πραγματικότητα
αγοράστριας κοινοπραξίας. Ήπειρέρω η εναγουσα διατείνεται ότι η
ανέλαβε πρόσθετη έναντι της Κοινοπραξίας των μετόχων της
εγγυητική ευθύνη για την πώληση της [REDACTED] απαλλαγμένης από την
εθόνη των ΠΣ των [REDACTED] με την από 15/5/2002 συμφωνία.
Έπισης η ενάγουσα θεμελιώνει την ένδικη αξίωσή της για
αποζημίωση στο ότι η Πωλήτρια [REDACTED] ενήργησε ενάντια στην καλή
πίστη τόσο κατά το στάδιο των διαπραγματεύσεων όσο και στο
επόμενο προσυμβατικό αλλά και συμβατικό στάδιο , εκθέτοντας ότι:
1) αφενός μεν στην πρώτη περίπτωση κατά τη διαδικασία του
νομικοοικονομικού ελέγχου στα data room ενημέρωνε την
κοινοπραξία των μετόχων της ενάγουσας ότι η [REDACTED] θα τύχει
χρηματοδότησης ύψους 15 δις δρχ , ενώ ταυτόχρονα ο διοικητής της
[REDACTED] με επιστολή τους προς τον Επίκουρο Διοικητή της [REDACTED]
Αναγνωρίζει την προστασία της Κοινοπραξίας των μετόχων της [REDACTED], απέκλειε κάθε
ενδεχόμενο οικονομικής ενίσχυσης της [REDACTED] και επίσης δεν
ενημέρωσε για την πραγματική κατάσταση του προβλήματος των ΠΣ
με τους [REDACTED] και για την πορεία των συναντήσεων που είχε με
εκπροσώπους των [REDACTED] , β) αφετέρου δε στη δεύτερη
περίπτωση κατά το προσυμβατικό στάδιο αλλά και το συμβατικό
επίσης δεν ενημέρωσε και απέκρυψε από την κοινοπραξία των
μετόχων της ενάγουσας την πραγματική κατάσταση που επικρατούσε
στον τομέα εξέλιξης των ΠΣ υποσχόμενη την επίλυση του θέματος
μέχρι την υπογραφή της μεταβιβαστικής σύμβασης και
αποκρύπτοντας την άρνηση του [REDACTED] προς τούτο ενώ παράλληλα αν
και γνώριζε την ανάγκη άμεσης χρηματοδότησης της [REDACTED]
προκειμένου να ανταπεξέλθει η τελευταία στις συμβατικές της

υποχρεώσεις , αδιαφόρησε πλήρως και δεν προέβη σε τούτο με αποτέλεσμα την οικονομική εξαθλίωση της [REDACTED] και το αδιέξοδο των ΠΣ των [REDACTED]. Επιπρόσθετα η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι

[REDACTED] αυτά τα δεδομένα της [REDACTED] ευθύνεται και λόγω της διαπραχθείσας απάτης καθότι παρέστησε στην κοινοπραξία των μετόχων της ψευδώς και δημιούργησε σε αυτήν την πεπλανημένη εντύπωση ότι ο [REDACTED] δεν είχε αντίρρηση στην επίλυση του προβλήματος των ΠΣ μέσω της τροποποίησης των εν λόγω συμβάσεων και ότι η επίλυση του προβλήματος ήταν απόλυτα εφικτή μέχρι την υπογραφή της μεταβιβαστικής των μετοχών συμβάσεως (closing) . Την εντύπωση δε αυτή τη συντήρησε από την αρχική υπογραφή της ενοχικής συμβάσεως μέχρι και την υπογραφή της μεταβιβαστικής συμβάσεως αποκρύπτοντας τη δηλωθείσα άρνηση του [REDACTED] Συγχρόνως απέκρυψε την τραγική οικονομική κατάσταση της [REDACTED] ένεκα της διακοπής χρηματοδότησής της. Τέλος η ενάγουσα εκθέτει ότι τα αυτά πραγματικά περιστατικά (απόκρυψη άρνησης [REDACTED] για τροποποίηση ΠΣ και διακοπής χρηματοδότησης της [REDACTED] στοιχειοθετούν και συμπεριφορά της [REDACTED] αντικείμενης στα χρηστά ήθη , θεμελιούσα και αυτή αυτοτελώς υποχρέωση προς αποζημίωση .

Με την από 26/1/2005 (αριθμ.καταθ. 693/2005) παρεμπίπτουσα αγωγή , η αυτή ενάγουσα της πρώτης αγωγής στρεφόμενη κατά της αυτής εναγομένης και υπό τις αυτές ιδιότητες που θεμελιώνουν την ενεργητική και παθητική νομιμοποίηση αυτών , αιτείται να υποχρεωθεί η τελευταία (εναγομένη) να της καταβάλει αποζημίωση ύψους 12.160.540, 48 ευρώ πλέον των 67.728.518,52 ευρώ που αιτείται με την πρώτη ως άνω κύρια αγωγή της και υπότιτα αυτό πραγματικά περιστατικά και νομικές βάσεις με την αγωγή αυτή , για την αποκατάσταση της περαιτέρω και μετά την άσκηση της πρώτης

11^ο φύλλο της υπ' αριθμ.3388/2009 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

ως άνω αγωγής επελθούσας ζημίας της , η οποία επαυξήθηκε έγκα α)τον υψηλότερον τελικά κόστους απόντης των δει μεταχειρισμένων ηλεκτρικών συρμών προαστιακού τύπου αποτελούμενων από δυο μηχανές και οκτώ οχήματα έκαστος –που θα διατεθούν ως ισοδύναμο τροχαίο υλικό στον [REDACTED] στο πλαίσιο της Π.Σ. 33^a , λόγω της διαπιστωθείσας αδυναμίας εύρεσης στην αγορά τροχαίου σιδηροδρομικού υλικού και συγκεκριμένου τύπου συρμών, β) τον υψηλότερον τελικά κόστους μεταφοράς και εκτέλεσης της ΠΣ 35 στην Ελβετία και γ) τον υψηλότερον τελικά συνολικού ποσού ποινικών ρητρών , τόκων υπερημερίας και κατά μείζονα λόγο απολεσθεισών αναπροσαρμογών τιμήματος , όπως το ποσό αυτό προσδιορίσθηκε κατόπιν λήψεως υπόψη νεότερων δεδομένων , συντελεστών και δεικτών που επέτρεψαν τον ακριβέστερο υπολογισμό των συγκεκριμένων αγωγικών κονδυλίων ζημίας και αναλύονται στην αγωγή αυτή.

Υπέρ της εναγομένης στις ως άνω αγωγές παρεμβαίνει προσθέτως το Ελληνικό Δημόσιο, επικαλούμενο έννομο συμφέρον στηριζόμενο στην μετάξυ αυτού και της εναγομένης αυτής συναφθείσας σύμβασης πώλησης του 57,8% των μετοχών της [REDACTED], στην οποία σύμβαση περιλήφθηκε όρος εγγυητικής ευθύνης του πωλητή Ελληνικού Δημοσίου έναντι της αγοράστριας της [REDACTED], [REDACTED] , για την ευθύνη της τελευταίας από την πώληση της [REDACTED]. Και συγκεκριμένα το Ελληνικό Δημόσιο εκθέτει ότι κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της υπογραφής της ενοχικής και μεταβιβαστικής (closing) των μετοχών της [REDACTED] σύμβασης , μεταβιβάστηκε από αυτό το 57,8% των μετοχών της πλειοψηφούσας μετόχου των [REDACTED], [REDACTED] , στην [REDACTED] και συνήφθη η από 18/12/2001

σύμβαση μεταξύ Δημοσίου και ██████████ για την πώληση
και αγορά 100.000.000 κοινών ονομαστικών μετοχών της ██████████, η
οποία αντικαταστάθηκε με την από 20/3/2002 τροποποιητική
σύμβαση, και στην οποία περιλήφθηκε δρός 8.2 με το εξής
περιεχόμενο : « 1. Η Σύμβαση ██████████. Ο Αγοραστής (██████████
██████████) έχει λάβει γνώση ότι η εταιρία (██████████) έχει συνάψει τη
Σύμβαση ██████████. Ενώψει της Σύμβασης ██████████ ο Πωλητής (Δημόσιο)
δηλώνει στον Αγοραστή τα ακόλουθα: α) το ποσό που θα εισπραχθεί
από την Εταιρία δεν θα είναι μικρότερο από 1.500.000.000 δρχ., β) η
ευθύνη της Εταιρίας από ενδεχόμενες αξιώσεις του τρίτου αγοραστή
της Συμμετοχής στα ██████████ εναντίον της δεν
υπερβαίνει σωρευτικά το 30% του τιμήματος σύμφωνα με τα
προβλεπόμενα στο άρθρο 4.8 της Σύμβασης ██████████, γ) ειδικά σε
περίπτωση ανάληψης από την Εταιρία ευθύνης (περιλαμβανομένης
και της ανάληψης εγγυητικής ευθύνης, που προβλέπεται στο άρθρο
1.2 τελευταία (μη αριθμημένη) παράγραφος της Σύμβασης ██████████)
έναντι του τρίτου αγοραστή της Συμμετοχής στα Ελληνικά
Ναυπηγεία για την καταβολή σε αυτόν οποιουδήποτε ποσού συνεπεία
αμετάκλητης απόφασης της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών
Κοινοτήτων, με την οποία επιβάλλεται πρόστιμο ή κύρωση ή άλλο
μέτρο ως συνέπεια της εφαρμογής του άρθρου 88 ΕΚ που αφορά στη
δραστηριότητα των ██████████ μέχρι την ημερομηνία
μεταβίβασής τους, ο Πωλητής αναλαμβάνει με τη Σύμβαση^{αντίστοιχη} υποχρέωση έναντι του Αγοραστή μέχρι ποσοστού επί του
ποσού που πράγματι θα έχει καταβάλει η Εταιρία ίσου, κατ' ανώτατο
όριο, προς το Αποκτώμενο Ποσοστό. Για την αποφυγή κάθε
αμφιβολίας ρητά συμφωνείται ότι σε περίπτωση που ο Πωλητής
καταβάλει στην Εταιρία ή/και στον τρίτο αγοραστή της Συμμετοχής
██████████ οποιοδήποτε ποσό συνεπεία αμετάκλητης

12^ο φύλλο της υπ' αριθμ.3388/2009 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

απόφασης της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά τα μινιμαλιστικά απέναντι στην ευθύνη του

Αγοραστή που απορρέει από την παρούσα παράγραφο 8.2.1 (γ) της Σύμβασης. δ) με την επιφύλαξη των προβλεπόμενων στην παράγραφο 8.2.1 (γ) ανωτέρω τη Σύμβαση [REDACTED] δεν θα τροποποιηθεί επί το δισμενέστερο για την Εταιρία ως προς τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματά της μέχρι την ημερομηνία της Μεταβίβασης . 2) Ολοκλήρωση της Σύμβασης [REDACTED]. Εάν μέχρι τη Μεταβίβαση δεν έχει ολοκληρωθεί η Σύμβαση [REDACTED] .....δ) Σε εξειδίκευση της γενικότερης συμφωνίας των Μερών ότι ο Αγοραστής δεν θα έχει οποιαδήποτε εμπλοκή , ζημία ή ευθύνη σε σχέση με την ιδιωτικοποίηση [REDACTED] και ότι θα αποκτήσει το μετοχικό έλεγχο της Εταιρίας εν τέλει απαλλαγμένης από τη Συμμετοχή στα [REDACTED] που θα εκποιηθεί σε τρίτους εκτός της Εταιρίας , συμφωνείται ότι ο Πωλητής θα διαφυλάξει το αζήμιο του Αγοραστή από Οποιαδήποτε οικονομική συνέπεια που υποστεί η Εταιρία από ενδεχόμενες αξιώσεις τρίτων εναντίον της , εκπηγάζουσες από τη ματαίωση της μεταβίβασης της Συμμετοχής στα [REDACTED] ή από κάθε άλλη αιτία που απορρέει από τη Σύμβαση [REDACTED] , και ο Πωλητής αναλαμβάνει με τη Σύμβαση υποχρέωση έναντι του Αγοραστή να του καταβάλει κάθε ποσό που πράγματι θα έχει καταβάλει η Εταιρία σε τρίτους εκ του λόγου αυτού. ....». Επικαλούμενο δε, το Ελληνικό Δημόσιο έννομο συμφέρον από τις αντανακλαστικές συνέπειες που θα έχει η εκδοθεισόμενη απόφαση στις μεταξύ αυτού και της [REDACTED] σχέσεις του από από την ως άνω αναληφθείσα εγγυητική του ευθύνη, και υπό τον

τον όρο ότι αυτή είναι συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο , παρεμβαίνει στην παρούσα δίκη και ζητά την απόρριψη των ως άνω αγωγών .

Με την από 23/6/2004 (αριθμ. 92154/5399/2004) αγωγή η [REDACTED]

[REDACTED] στορχόμενη μετά των μελών της Κοινοπραξίας που έλαβε μέρος στο δημόσιο διεθνή πλειοδοτικό διαγωνισμό για την ιδιωτικοποίηση της [REDACTED] και αναδείχθηκε πλειοδότρια του διαγωνισμού αποκτήσασα έτσι κατόπιν της υπογραφής των σχετικών εκποιητικών συμβάσεων το σύνολο των μετοχών της ως άνω επιχείρησης, της διαδόχου αυτής εταιρίας καθώς και των μελών του ΔΣ αυτής, διατείνεται ότι η διάδοχος της Κοινοπραξίας αυτής εταιρία, πεισθείσα από τα μέλη του ΔΣ , ήγειρε κατά της [REDACTED] , ως καθολικής διαδόχου της [REDACTED] την από 1/6/2004 (αριθμ.καταθ. 77251/4562/2004) αγωγή της με την οποία επιμελώς *άποσπά κρίσιμους όρους της από 11/10/2001 συμβάσεως μεταξύ της Κοινοπραξίας των μετόχων της και της [REDACTED] για την πώληση των μετοχών της [REDACTED], διατείνεται ψευδώς άγνοιά της ως προς την οικονομική κατάσταση της [REDACTED] , διογκώνει σκοπίμως το αίτημα της αγωγής , σε όρια πέρα από τα όρια της ευθύνης της [REDACTED] , αποκρύπτει το ύψος του τιμήματος που κατέβαλε (προφανώς γιατί και μόνη η αναφορά του θα αποδείκνυε το αβάσιμο της αγωγής της) και τέλος φέρεται ως εξαπατηθείσα από την [REDACTED] , ενώ στην πραγματικότητα γνώριζε ότι απέκτησε το συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο κατά τη διαδικασία αποκρατικοποίησεως , και έλαβε γνώση των όρων της διακηρύξεως, το οποίο αποσιωπά , προκειμένου να δημιουργήσει ευθύνη που από το νόμο δεν υπάρχει . Ότι η αγωγή αυτή ασκείται καταχρηστικά εις βάρος της [REDACTED] , ώστε αφενός μεν να μην διαταραχθούν οι σχέσεις της ενάγουσας με το Ελληνικό Δημόσιο με το οποίο και μόνο έχει συναλλαγεί και δύναται να ζητήσει ευθύνες.

13^ο φύλλο της υπ' αριθμ.3388/2009 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

αφετέρου να επιτύχει έτσι εμμέσως να καλύψει την ένδικη ζημία ~~επειδή από το Ελληνικό Δημόσιο με την παρέμβασή του τελευταίου~~ στην ανοιγείσα δίκη. Ότι η άσκηση της συγκεκριμένης αγωγής η οποία έλαβε ευρεία δημοσιότητα δια μέσου και του ημερήσιου πολιτικού και οικονομικού τύπου και των λοιπών μέσων ενημέρωσης και έγινε θέμα συζήτησης σε τραπεζικούς κύκλους, ενώ καταχωρήθηκε και στους Ισολογισμούς της ενάγουσας, έχει δυσμενές αντίκτυπο στην καταναλωτική της πίστη, καταθέσεις και χορηγήσεις και γενικά στον κύκλο εργασιών της, την εμπιστοσύνη του κοινού προς αυτήν και την επιχειρηματική της δραστηριότητα ως πιστωτικού ιδρύματος, καθότι σε αυτήν περιέχονται και διαδίδονται γεγονότα ψευδή σχετικά με τις εργασίες καθώς και με τα πρόσωπα που διοικούν και διευθύνουν τόσο την ~~██████████~~ όσο και την απορροφηθείσα από αυτήν ~~██████████~~. Με αυτό το ιστορικό και τον περαιτέρω ισχυρισμό ότι η ενάγουσα υπέστη ηθική βλάβη συνιστάμενη στην τρώση της φήμης της και του ονόματός της στους τραπεζικούς κύκλους, αιτείται να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι εις ολόκληρον ευθυνόμενοι να καταβάλουν στην ενάγουσα το ποσό των 19.999.000 ευρώ, ως χρηματική της ικανοποίηση, επιφυλασσόμενη για ποσό 1000 ευρώ να το αναζητήσει παριστάμενη ως πολιτικώς ενάγουσα στα ποινικά δικαστήρια.

Οι αγωγές αυτές, οι οποίες παραδεκτά εισάγονται μετά την αποτυχία της εξωδικαστικής επίλυσης της διαφοράς κατ' άρθρο 214 Α ΚΠοΔΔ, προς συζήτηση στον παρόν Δικαστήριο το οποίο είναι αρμόδιο καθύλην και κατά τόπο να δικάσει κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία, πρέπει να συνεκδικασθούν κατ' άρθρον 246

Κ.Πολ.Δ γιατί κατά την κρίση του Δικαστηρίου κατά αυτό τον τρόπο διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης.

Κατά το άρθρο 107 παρ.1 της ενοποιημένης απόδοσης της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2008/C 115/01) (πρώην άρθρο 87 της ΣΕΚ) "Ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν οι Συνθήκες ορίζουν άλλως" κατά δε "το επόμενο άρθρο 108 (πρώην 88 ΣΕΚ) "1. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, εξετάζει διαρκώς τα καθεστώτα ενισχύσεων που υφίστανται στα κράτη αυτά. Τους προτείνει τα κατάλληλα μέτρα που απαιτεί ~~η~~ προοδευτική ανάπτυξη και η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. 2. Αν η Επιτροπή διαπιστώσει, αφού τάξει προηγουμένως στους ενδιαφερομένους προθεσμία για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, ότι ενίσχυση που χορηγείται από ένα κράτος ή με κρατικούς πόρους δεν συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά κατά το άρθρο 107, ή ότι η ενίσχυση αυτή εφαρμόζεται καταχρηστικώς, αποφασίζει ότι το εν λόγω κράτος οφείλει να την καταργήσει ή να την τροποποιήσει εντός προθεσμίας που η ίδια καθορίζει. Αν το εν λόγω κράτος δεν συμμορφωθεί προς την απόφαση αυτή εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η Επιτροπή ή οποιοδήποτε άλλο ενδιαφερόμενο κράτος δύναται να προσφύγει απευθείας στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά παρέκκλιση των άρθρων 258 και 259.

Κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους, το Συμβούλιο δύναται να αποφασίσει ομοφώνως ότι ενίσχυση που έχει θεσπισθεί ή που

14^ο φύλλο της υπ' αριθμ.3388/2009 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

πρόκειται να θεσπισθεί από το κράτος αυτό θεωρείται αμβιβάσιμη με την εσωτερική αγορά, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 107 ή των προβλεπομένων από το άρθρο 109 κανονισμών, αν εξαιρετικές περιστάσεις δικαιολογούν μια τέτοια απόφαση. Αν η Επιτροπή έχει κινήσει, ως προς την ενίσχυση αυτή, τη διαδικασία που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, η αίτηση του ενδιαφερομένου κράτους προς το Συμβούλιο έχει ως αποτέλεσμα την αναστολή της σχετικής διαδικασίας μέχρις ότου αποφανθεί το Συμβούλιο. Αν το Συμβούλιο δεν αποφανθεί εντός τριών μηνών από την υποβολή της αιτήσεως, αποφασίζει η Επιτροπή. 3. Η Επιτροπή ενημερώνεται εγκαίρως περί των σχεδίων που αποβλέπουν να θεσπίσουν ή να τροποποιήσουν τις ενισχύσεις, ώστε να δύναται να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Αν κρίνει ότι σχέδιο ενισχύσεως δεν συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά, κατά το άρθρο 107, κινεί αμελλητί τη διαδικασία που προβλέπεται από την προηγούμενη παράγραφο. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν δύναται να εφαρμόσει τα σχεδιαζόμενα μέτρα πριν η Επιτροπή καταλήξει σε τελική απόφαση.....»

Τόσο η Επιτροπή, όσο και η νομολογία του ΔΕΚ αποφάνθηκαν ότι «η έννοια της κρατικής ενίσχυσης καλύπτει κατ' ανάγκη όλα τα οικονομικά πλεονεκτήματα που παρέχονται άμεσα ή έμμεσα με κρατικούς πόρους, χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή και νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό και να επηρεάσουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο δια της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής». Εκ του ορισμού αυτού προκύπτει ότι πρέπει να συντρέχουν σωρρευτικά οι εξής προϋποθέσεις για να θεωρηθεί ότι

μία ενίσχυση εμπίπτει στην έννοια των προηγούμενων διατάξεων (107-108), ήτοι α) η προνομιακή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής, β) η χορήγηση οικονομικού πλεονεκτήματος, γ) η κρατική χρηματοδότηση και δ) η πιθανότητα νόθευσης του ανταγωνισμού και διατάραξης του ενδοκοινοτικού εμπορίου.

Για να διαπιστωθεί πότε υπάρχει προνομιακή μεταχείριση μιας επιχειρησης, πρέπει να γίνει συγκριτική εξέταση και να προσδιορισθεί το πλεονέκτημα που αυτή λαμβάνει σε σχέση με όλες τις άλλες επιχειρήσεις του κράτους που βρίσκονται στην ίδια νομική και πραγματική κατάσταση και την ανταγωνίζονται. Τα μέτρα γενικού χαρακτήρα, που αφορούν το σύνολο των επιχειρήσεων όλων των κλάδων της οικονομίας ενός κράτους -μέλους, όπως οι γενικές φορολογικές ρυθμίσεις, οι λογιστικής φύσεως ρυθμίσεις, τα συστήματα τιμολόγησης διαφόρων υπηρεσιών κλπ., δεν θεωρείται ότι εμπίπτουν στην έννοια της προνομιακής μεταχείρισης.

Όσον αφορά το οικονομικό πλεονέκτημα, μπορεί να έχει οποιαδήποτε μορφή και όχι απαραίτητα τη μορφή άμεσης δαπάνης, όπως είναι η καταβολή χρημάτων ή ένα ευνοϊκό δάνειο, αλλά και τη μορφή απώλειας κρατικών εσόδων. Οικονομικό πλεονέκτημα συνιστούν ενδεικτικά οι κάθε είδους φορολογικές και ασφαλιστικές απαλλαγές και ελαφρύνσεις, οι κρατικές εγγυήσεις δανείων ή πιστώσεων, οι κρατικές εισφορές ή συμμετοχές στο κεφάλαιο επιχειρήσεων, οι ιδιωτικοποιήσεις με ιδιαίτερα ευνοϊκούς όρους, η διαγραφή ή η ταχεία απόσβεση χρεών, το ευνοϊκό κοστολόγιο παροχής ειδών ή υπηρεσιών από κρατικό φορέα κλπ.

Το χορηγούμενο οικονομικό πλεονέκτημα πρέπει να καλύπτεται, ίμεσα ή έμμεσα, από κρατικούς πόρους και ως τέτοιοι λογίζονται όλοι οι δημόσιοι πόροι, με τους οποίους εξομοιώνονται και όσοι

15^ο φύλλο της υπ' αριθμ.3388/2009 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία) προέρχονται από τα Διαρθρωτικά Ταμεία της Κοινότητας και τους διαχειρίζεται το κράτος.

Η επιβάρυνση του προϋπολογισμού μπορεί να συνίσταται είτε σε κρατική δαπάνη είτε σε απώλεια κρατικών εσόδων. Η έννοια της ενίσχυσης περιλαμβάνει τα πλεονεκτήματα που χορηγούνται τόσο απευθείας από κράτος, όσο και από δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς τους οποίους έχει ορίσει ή ιδρύσει το κράτος.

Κατ' άρθρο 108 ΣΕΚ η Επιτροπή είναι αποκλειστικά αρμόδια να αξιολογεί και να ελέγχει όλες τις κρατικές ενισχύσεις, υφιστάμενες και νέες, κατά τον υπαγορευόμενο από τις ανωτέρω διατάξεις πρόπο. Ειδικά για τις νέες ενισχύσεις, προβλέπεται η υποχρέωση των κρατών μελών να κοινοποιούν στην Επιτροπή τα σχέδια νέων ενισχύσεων και μέχρις ότου αυτές εγκριθούν ή αν δεν κοινοποιηθούν καθόλου, θεωρούνται τυπικά παράνομες. Όσον αφορά τις υφιστάμενες ενισχύσεις, η Επιτροπή έχει διακριτική ευχέρεια να κινήσει τη διαδικασία ελέγχου αυτών σε συνεργασία με το κράτος μέλος κατά το διαγραφόμενο στο άρθρο 108 ΣΕΚ τρόπο και σε περίπτωση που αποφανθεί αυτή ότι δεν είναι συμβατές με το κοινοτικό δίκαιο, εκδίδει σύσταση προτείνοντας στο κράτος -μέλος τα κατάλληλα μέτρα και μόνο σε περίπτωση μη συμμόρφωσης αυτού το υφιστάμενο καθεστώς μετατρέπεται σε παράνομο. Τα κράτη - μέλη ή οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος (συνήθως επιχείρηση ανταγωνιστρια της δικαιούχου μιας ενίσχυσης) μπορούν να ζητήσουν έννομη προστασία κατά όλων των αποφάσεων της Επιτροπής ενώπιον του ΔΕΚ και του Πρωτοδικείου ΕΚ, μέσω των συνήθων δικονομικών ρυθμίσεων (βλ.Ε. Μουαμελετζή, Σ.Παπαντωνιάδου,

Αικ.Σγουρίδου Οι Κοινωνικοί Κανόνες για τις Κρατικές Ενισχύσεις, Κέντρο Διεθνούς και Ευρωπαϊκού Οικονομικού Δικαίου).

Συναφώς, επισημαίνεται ότι το Δικαστήριο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει κρίγει ότι στον βαθμό που μια κρατική παρέμβαση πρέπει να θεωρηθεί ως αντιστάθμιση αποτελούσα την αντιπαροχή έναντι παρεχομένων εκ μέρους των δικαιούχων επιχειρήσεων υπηρεσιών προς εκπλήρωση υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας, έτσι ώστε οι επιχειρήσεις αυτές να μην επωφελούνται στην πραγματικότητα από ένα οικονομικό πλεονέκτημα και, συνεπώς, να μην περιέρχονται λόγω της ως άνω παρεμβάσεως οι επιχειρήσεις αυτές σε ευνοϊκότερη θέση ως προς τον ανταγωνισμό σε σχέση με τις επιχειρήσεις που τις ανταγωνίζονται, η παρέμβαση αυτή δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του αρ. 87, παρ. 1, ΕΚ (αποφάσεις του Δικαστηρίου Altmark, προπαρατεθείσα στη σκέψη 57 της παρούσας, σκέψη 87, και της 27ης Νοεμβρίου 2003, C-34/01 έως C-38/01, Enirisorse, Συλλογή 2003, σ. I-14243, σκέψη 31).

Για να μην μπορεί να χαρακτηρισθεί ως κρατική ενίσχυση μια τέτοια αντιστάθμιση σε συγκεκριμένη περίπτωση, πρέπει να πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις (αποφάσεις Altmark, προπαρατεθείσα στη σκέψη 57 της παρούσας, σκέψη 88, και Enirisorse, προπαρατεθείσα στη σκέψη 72 της παρούσας, σκέψη 31). Πρώτον, η δικαιούχος επιχείρηση πρέπει να είναι πράγματι επιφορτισμένη με την εκπλήρωση υποχρεώσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας, ενώ η υποχρέωση αυτή πρέπει να είναι σαφώς καθορισμένη. Δεύτερον, οι βασικές παράμετροι βάσει των οποίων υπολογίζεται η αντιστάθμιση πρέπει να έχουν προσδιορισθεί προηγούμενως αντικειμενικά και με διαφάνεια, με σκοπό να υποφευχθεί το ενδεχόμενο να περιλαμβάνει η αντιστάθμιση αυτή ένα οικονομικό πλεονέκτημα ικανό να ευνοήσει τη δικαιούχο επιχείρηση

16^ο φύλλο της υπ³ αριθμ.3388/2009 απόφασης του Πολυμελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

έναντι του ανεγγραφοτριών της. Τρίτον, η αντιστάθμιση δεν μπορεί να υπερβαίνει το μέτρο του αναγκαίου για την κάλυψη του συνόλου ή μέρους των δαπανών που πραγματοποιούνται για την εκπλήρωση υποχρεώσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας, λαμβανομένων υπόψη των σχετικών εσόδων και ενός ευλόγου κέρδους για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών. Τέταρτον, όταν η επιλογή της επιχειρήσεως στην οποία πρόκειται να ανατεθεί η εκπλήρωση υποχρεώσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας, σε συγκεκριμένη περίπτωση, δεν πραγματοποιείται στο πλαίσιο διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, το επίπεδο της απαραίτητης αντισταθμίσεως πρέπει να καθορίζεται βάσει αναλύσεως των δαπανών στις οποίες θα προέβαινε μια μέση επιχείρηση με χρηστή διαχείριση και κατάλληλα εξοπλισμένη προς ικανοποίηση των απαιτήσεων σχετικά με την παροχή δημόσιας υπηρεσίας προκειμένου να εκπληρώσει τις ως άνω υποχρεώσεις, λαμβανομένων υπόψη των σχετικών εσόδων και ενός ευλόγου κέρδους από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών (απόφαση Altmark,).

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι, όταν οι κρατικοί πόροι χορηγούνται για την αντιστάθμιση του πρόσθετου κόστους που συνεπάγεται η παροχή υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος (ΥΓΟΣ), υπό τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στις ανωτέρω σκέψεις, η Επιτροπή δεν μπορεί να χαρακτηρίσει ως κρατική ενίσχυση το σύνολο ή τμήμα των χορηγούμενων κρατικών πόρων, αν το ύψος της εν λόγω ενισχύσεως είναι μικρότερο του πρόσθετου κόστους που προκύπτει από αυτή την παροχή υπηρεσίας γενικού

οικονομικού συμφέροντος (ΥΓΟΣ), διότι διαφορετικά υπάρχει κίνδυνος να στερήσει το αρ. 86, παρ. 2, ΕΚ από κάθε πρακτική αποτελεσματικότητα (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση FFSA κ.λπ. κατά Επιτροπής, Πρωτοδικείο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Απόφαση της 01.07.08, Υπόθεση T-266/02 Deutsche Post AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων).

Στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, τα εθνικά δικαστήρια μπορούν να επιλαμβάνονται διαφορών οι οποίες τα υποχρεώνουν να ερμηνεύσουν και να εφαρμόσουν την έννοια της ενισχύσεως του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, προκειμένου ιδίως να κρίνουν αν ένα κρατικό μέτρο που ελήφθη χωρίς να τηρηθεί η διαδικασία προηγουμένου ελέγχου του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ έπρεπε να είχε υποβληθεί στη διαδικασία αυτή. Αντιθέτως, τα εθνικά δικαστήρια δεν είναι αρμόδια να αποφαίνονται επί του αν μια κρατική ενίσχυση συμβιβάζεται με την κοινή αγορά. Πράγματι, η κρίση περί του αν τα μέτρα ενισχύσεως συμβιβάζονται με την κοινή αγορά εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Επιτροπής, η οποία ασκείται υπό τον έλεγχο του κοινοτικού δικαστή. (ΔΕΚ 0119/2005, Πρωτοδικείο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Απόφαση της 01.07.08, Υπόθεση T-266/02 Deutsche Post AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων). Εξάλλου το εθνικό δικαστήριο όταν καλείται να εφαρμόσει τη νομοθεσία περί κρατικών ενισχύσεων σε υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιόν του, δεδομένων των υποχρεώσεων του που υπέχει από το άρθρο 10 της συνθήκης ΕΚ και του σημαντικού και σύνθετου ρόλου που διαδραματίζουν τα εθνικά δικαστήρια όσον αφορά την εφαρμογή της νομοθεσίας περί κρατικών ενισχύσεων, η Επιτροπή παρέχει στα εθνικά δικαστήρια τη δυνατότητα να ζητήσουν γνωμοδότηση εκ μέρους της για κοίτασμα.

17^ο φύλλο της υπ' αριθμ 3388/2009 απόφασης του Πολυμελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

ζητήματα που άπτονται της εφαρμογής της νομοθεσίας περί
κρατικών ενισχύσεων και αφορούν κάθε οικονομικό, πραγματικό ή
γονικό ζήτημα το οποίο ανακύπτει στο πλαίσιο της εθνικής
διαδικασίας. Άλλωστε δεδομένου ότι η εκτίμηση του συμβιβάσμου
μέτρου ενίσχυσης με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 87 παρ.
2 και 3 της συνθήκης ΕΚ εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα
της Επιτροπής, τα εθνικά δικαστήρια δεν είναι αρμόδια να
εκτιμήσουν το συμβιβάσιμο μέτρου ενίσχυσης, και παρότι η
Επιτροπή δεν μπορεί να γνωμοδοτήσει σε θέματα συμβιβάσμου, το
εθνικό διαστήριο έχει τη δυνατότητα να ζητήσει πληροφορίες
διαδικαστικού χαρακτήρα προκειμένου να εξακριβώσει εάν η
επιτροπή ελέγχει το συμβιβάσιμο συγκεκριμένου μέτρου ενίσχυσης
(ή προτίθεται να το πράξει) και εάν ναι, πότε πιθανολογείται η
έκδοση της απόφασης της.

Περαιτέρω από το συνδυασμό της διατάξεως του άρθρου 80
Κ.Πολ.Δ. προς αυτές των άρθρων 82 και 83 του ίδιου Κώδικα,
συνάγεται ότι σε δίκη που εκκρεμεί μεταξύ άλλων, ο τρίτος που έχει
έννομο συμφέρον να νικήσει κάποιος από τους διαδίκους, δικαιούται
έως την έκδοση αμετάκλητης αποφάσεως, να ασκήσει πρόσθετη
παρέμβαση για την οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 76
έως 78 (περί αναγκαστικής ομοδικίας). Το έννομο συμφέρον μπορεί
να συνίσταται και στο γεγονός, ότι η βλαπτική απόφαση για τα
συμφέροντα του διαδίκου υπέρ του οποίου η παρέμβαση ευνοεί τη
θεμελίωση απαιτήσεως προς αποζημίωση αυτού του διαδίκου κατά

του παρεμβαίνοντος ο οποίος χαρακτηρίζεται ως δικονομικός εγγυητής, οπότε έχουμε μη αυτοτελή (απλή) πρόσθετη παρέμβαση.

Εν προκειμένω, το Ελληνικό Δημόσιο με τις υπό κρίση από 11/5/2005 (αριθμ. καταθ. 69675/4283/2005) κατ' αλού 11/5/2005

(αριθμ.καταθ. 69691/4287/2005) πρόσθετες παρεμβάσεις του υπέρ της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «██████████»

«██████████», θεμελιώνει το έννομο συμφέρον του προς άσκηση αυτών στην εγγυητική ευθύνη που έχει αναλάβει συμβατικά έναντι της «██████████» κατά την πώληση σε αυτήν 100.000.000 κοινών οναμαστικών μετοχών «██████████». Από την εκτίμηση των

εγγράφων της δικογραφίας και τα κοινώς ομολογούμενα από τους διαδίκους πραγματικά περιστατικά αποδεικνύονται ως προς το σημείο αυτό τα εξής: Με την υπ' αριθμ. 14/3-2-2001 απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής Αποκρατικοποίησεων (ΔΕΑ) αποφασίστηκε

τη «██████████» να μεταβιβάσει το σύνολο των μετοχών της «██████████» σε ιδιώτη μέσω δημόσιου διεθνούς πλειοδοτικού διαγωνισμού με βάσει το ειδικό καθεστώς του ν. 2000/1991 για τις αποκρατικοποίησεις.

Πλειοψηφών μέτοχος της «██████████» κατά το χρόνο εκείνο, κατέχουσα το 51% των μετοχών, ήταν η «██████████»

«██████████», η οποία με τη σειρά της μέχρι και το 2002 υπάγονταν στον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα, ως αναπτυξιακή Τράπεζα με βασικό (πλειοψηφούντα) μέτοχο το Ελληνικό Δημόσιο. Το υπόλοιπο των μετοχών της «██████████» (49%) ανήκε κατά κυριότητα στους εργαζόμενους «██████████», που διαχειρίζονταν τις μετοχές τους μέσω του «██████████».

Προκειμένου δε ο νέος ιδιώτης να πικοτήσει το 100% των μετοχών της «██████████» και όχι μόνο το 51% που ινήκε κατά πλειοψηφία στην «██████████», ορίσθηκε περαιτέρω, επικείμενης της μεταβίβασης των μετοχών, με το άρθρο 23 παρ. 3

18^ο φύλλο της υπ' αριθμ.3388/2009 απόφασης του Πολυμελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

του ν. 2965/2001, ότι οι μέτοχοι /εργαζόμενοι στην εταιρία

██████████ ομδεμία ευθύνη ἔχουμε αστυνόμευτο φέρεται
άλλης μορφής που να απορρέει είτε από τη μετοχική τους ιδιότητα
είτε ως πωλητών των ανωτέρω μετοχών . Στη συνέχεια στις
11/10/2001 υπεγράφη μεταξύ της <████████>
████████> και του ██████████

████████ (που συνεβλήθησαν ως
μέτοχοι πωλητές) και της πλειοδότριας κοινοπραξίας των εταιριών
████████ και ██████████

████ , ενοχική σύμβαση πωλήσεως του 100% των μετοχών της
████ , επακολούθησε δε στις 31/5/2002 η εκποιητική δικαιοπραξία,
δυνάμει της οποίας μεταβιβάστηκε στην Κοινοπραξία η κυριότητα
του συνόλου των μετοχών της █████ . Καθ' όν χρόνο βρίσκοταν σε
εξέλιξη η διαδικασία για την ιδιωτικοποίηση της █████
αποφασίστηκε με την υπ' αριθμ. 708/19-12-2000 απόφαση της ΔΕΑ η
πώληση μέχρι του συνόλου των μετοχών της █████ (η οποία είχε ήδη
μερικά ιδιωτικοποιηθεί και εισαχθεί στο Χρηματιστήριο) που
κατείχε τότε το Δημόσιο , ήτοι το 65,6% των μετοχικού κεφαλαίου
αυτής. Με την υπ' αριθμ. 822/30-10-2001 απόφασης της ΔΕΑ επιλεγη
η █████ ως προτιμώμενη πλειοδότης για το 57,8%
περίπου του μετοχικού κεφαλαίου της █████ και η προσφορά της
έγινε αποδεκτή από το Ελληνικό Δημόσιο με την υπ' αριθμ.
2/74282/0025/17-12-2001 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ,
σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 6 παρ. 1^ο ν. 2000/1991 ,
όπως ισχύει , και αποφασίστηκε η πώληση στην █████
των ως άνω μετοχών έναντι τιμήματος και με όρους και
προϋποθέσεις που εκτίθενται στις οικείες συμβάσεις . Ειδικότερα

συνήφθη η από 18/12/2001 ενοχική σύμβαση για την αγοραπωλησία 100.000.0000 ονομαστικών μετοχών της [REDACTED], εν συνεχείᾳ η από 20/3/2002 πρώτη τροποποιητική πράξη της ανωτέρω σύμβασης και

~~τελικώς η από 21/3/2002 σύμβαση. Στον άρθρο 8.2 της από 18/12/2001~~

σύμβασης μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και [REDACTED], όπως τροποποιήθηκε και αντικαταστάθηκε με την από 20/3/2002 τροποποιητική σύμβαση ορίζονται τα εξής : « 1. Η Σύμβαση [REDACTED]. Ο Αγοραστής ([REDACTED]) έχει λάβει γνώση ότι η εταιρία ([REDACTED]) έχει συνάψει τη Σύμβαση [REDACTED]. Ενόψει της Σύμβασης [REDACTED] ο Πωλητής (Δημόσιο) δηλώνει στον Αγοραστή τα ακόλουθα: α) το ποσό που θα εισπραχθεί από την Εταιρία δεν θα είναι μικρότερο από 1.500.000.000 δρχ., β) η ευθύνη της Εταιρίας από ενδεχόμενες αξιώσεις του τρίτου αγοραστή της Συμμετοχής [REDACTED]

[REDACTED] εναντίον της δεν υπερβαίνει σωρευτικά το 30% του τιμήματος σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 4.8 της Σύμβασης [REDACTED], γ) ειδικά σε περίπτωση ανάληψης από την Εταιρία ευθύνης (περιλαμβανομένης και της ανάληψης εγγυητικής ευθύνης, που προβλέπεται στο άρθρο 1.2 τελευταία (μη αριθμημένη) παράγραφος της Σύμβασης [REDACTED] εναντί του τρίτου αγοραστή της Συμμετοχής στα [REDACTED] για την καταβολή σε αυτόν οποιουδήποτε ποσού συνεπεία αμετάκλητης απόφασης της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με την οποία επιβάλλεται πρόστιμο ή κύρωση ή άλλο μέτρο ως συνέπεια της εφαρμογής του άρθρου 88 ΕΚ που αφορά στη δραστηριότητα των [REDACTED]

[REDACTED] μέχρι την ημερομηνία μεταβίβασής τους, ο Πωλητής αναλαμβάνει με τη Σύμβαση αντίστοιχη υποχρέωση εναντί του Αγοραστή μέχρι ποσοστού επί του ποσού που πράγματι θα έχει καταβάλει η Εταιρία ίσου, κατ' ανώτατο όριο, προς το Αποκτώμενο Ισοστό. Για την αποφυγή κάθε αμφιβολίας ρητά συμφωνείται ότι

19^ο φύλλο της υπ' αριθμ.3388/2009 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

σε περίπτωση που ο Πωλητής καταβάλει στην Εταιρία ή/και στον τοίτο αγοραστή της Συμμετοχής στα [REDACTED]

οποιοδήποτε ποσό συνεπεία αμετάκλητης απόφασης της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά τα ανωτέρω απαλλάσσεται από αντίστοιχη ευθύνη του εναντί του Αγοραστή που απορρέει από την παρούσα παράγραφο 8.2.1 (γ) της Συμβασης. δ) με την επιφύλαξη των προβλεπόμενων στην παράγραφο 8.2.1 (γ) ανωτέρω η Σύμβαση [REDACTED] δεν θα τροποποιηθεί επί το δυσμενέστερο για την Εταιρία ως προς τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματά της μέχρι την ημερομηνία της Μεταβίβασης . 8.2.2) Ολοκλήρωση της Σύμβασης [REDACTED]. Εάν μέχρι τη Μεταβίβαση δεν έχει ολοκληρωθεί η Σύμβαση [REDACTED]: .....δ) Σε εξειδίκευση της γενικότερης συμφωνίας των Μερών ότι ο Αγοραστής δεν θα έχει οποιαδήποτε εμπλοκή , ζημία ή ευθύνη σε σχέση με την ιδιωτικοποίηση των [REDACTED] και ότι θα αποκτήσει τον μετοχικό έλεγχο της Εταιρίας εν τέλει απαλλαγμένης από τη Συμμετοχή στα [REDACTED] που θα εκποιηθεί σε τρίτους εκτός της Εταιρίας , συμφωνείται ότι ο Πωλητής θα διαφύλαξει το αζήμιο του Αγοραστή από Οποιαδήποτε οικονομική συνέπεια τυχόν υποστεί η Εταιρία από ενδεχόμενες αξιώσεις τρίτων εναντίον της , εκπηγάζουσες από τη ματαίωση της μεταβίβασης της Συμμετοχής στα [REDACTED] ή από κάθε άλλη αιτία που απορρέει από τη Σύμβαση [REDACTED] , και ο Πωλητής αναλαμβάνει με τη Σύμβαση υποχρέωση έναντι του Αγοραστή να του καταβάλει κάθε ποσό που πράγματι θα έχει καταβάλει η Εταιρία σε τρίτους εκ του λόγου αυτού. ....».

Με την από 2/7/2008 απόφαση της Επιτροπής ΕΚ για τις ενισχύσεις C 16/2004 (πρώην ΝΝ 29/2004, CP 71/2002 και CP

133/2005) που χορήγησε η Ελλάδα στην επιχείρηση [REDACTED]
[REDACTED], κρίθηκε η εγγύηση που δόθηκε από την [REDACTED]
προς την [REDACTED] κατά την υπογραφή της από 31/5/2002
εκπομπικής σύμβασης των μετοχών της [REDACTED], κατέστη αφορά τον
όρο αυτής όπου προβλέπεται ότι η [REDACTED] θα καταβάλει στην
[REDACTED] αποζημίωση που ανέρχεται στο 100% του ποσού
των τυχόν ενισχύσεων που θα ανακτηθούν από της [REDACTED], και η
Επιτροπή κατέληξε στο συμπερασμα ότι αυτή συνιστά κρατική
ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παρ. 1 της συνθήκης η
οποία δεν είναι συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά και ότι αποδέκτης
αυτής είναι η [REDACTED]. Όσον αφορά την εγγύηση που χορήγησε το
Ελληνικό Δημόσιο στην [REDACTED], με την ως άνω απόφασή
της η Επιτροπή κρίνοντάς την παρεπιπτόντως ως αντεγγύηση που
έδοσε το Ελληνικό Δημόσιο στην [REDACTED] κατά την αγορά
από αυτήν του 57,8% των μετοχών της [REDACTED], έκρινε ότι και αυτή
συνιστά επίσης ενίσχυση ως επιλεκτικό μέτρο που χρηματοδοτείται
από κρατικούς πόρους, διότι ένας επενδυτής που πωλεί την [REDACTED]
συνθήκες οικονομίας αγοράς δεν θα χορηγούσε την εν λόγω εγγύηση.
Και συνεχίζει η Επιτροπή στην ως άνω απόφαση με τη σκέψη ότι η
μόνη αιτιολογία για τη χορήγηση της εγγύησης ήταν η εγγύηση της
[REDACTED] προς την [REDACTED]. Εάν δεν είχε χορηγηθεί η
τελευταία αυτή εγγύηση, δεν θα ήταν αναγκαία η παροχή εγγύησης
στην [REDACTED]. Εφόσον κανένας επενδυτής σε οικονομία
αγοράς δεν θα χορηγούσε την εγγύηση που χορήγησε η [REDACTED], η
οποία συνιστά κρατική ενίσχυση, κανένας επενδυτής σε οικονομία
αγοράς δεν θα χορηγούσε ούτε την εγγύηση στην [REDACTED]
(δεδομένου ότι αυτή η τελευταία εγγύηση δεν θα ήταν αναγκαία,
δηλ. δεν θα ήταν κρίσιμη). Περαιτέρω η Επιτροπή έκρινε ότι η
εγγύηση αυτή δεν αποτελεί πρόσθετη εγγύηση προς την [REDACTED] και

20^ο φύλλο της υπ' αριθμ.3388/2009 απόφασης του Πολυμελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

δεν παρέχει πρόσθετο πλεονέκτημα προς αυτήν αλλά όλα τα πλεονεκτήματα που παρέχονται στην ██████████ συμπερέχονται στην εγγύηση που χορήγησε η ██████████ στην ██████████. Κατόπιν αυτού του συμπεράσματος η Επιτροπή έκρινε ότι δεν χρειάζεται να διαμορφώσει οριστική γνώμη σχετικά με το ποιος ωφελείται από την εγγύηση που χορήγησε το Ελληνικό Δημόσιο στην ██████████ ούτε να διερευνήσει περαιτέρω αυτή την τελευταία εγγύηση. Από τα παραπάνω το παρόν Δικαστήριο κρίνει ότι η Επιτροπή έκρινε ότι η εγγύηση που έδοσε το Ελληνικό Δημόσιο προς την ██████████ κατά τη μεταβίβαση σε αυτήν του 57,8% των μετοχών της ██████████, αποτελεί κρατική ενίσχυση μη συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά όσον αφορά όμως την κάλυψη απαιτήσεων της ██████████ από ανάκτηση από την ██████████ συνεπεία αμετάκλητης απόφασης της Επιτροπής ΕΚ, τυχόν ασυμβίβαστων ενισχύσεων πριν την ιδιωτικοποίηση και στη διάρκειά της. Περαιτέρω όμως και όσον αφορά την εγγυητική ευθύνη του Ελληνικού Δημοσίου έναντι της ██████████ που αποτυπώνεται στον ως άνω όρο 8.2.2.δ της από 20/3/2002 τροποποιητικής σύμβασης, που εκτίθεται ανωτέρω, και αφορά την αποκατάταση της ζημίας της ██████████ από το Ελληνικό Δημόσιο από ενδεχόμενες αξιώσεις τρίτων εναντίον της, εκπηγάζουσες από κάθε άλλη αιτία που απορρέει από τη Σύμβαση ██████████, δεν εκτιμήθηκε αν και αυτή αποτελεί κρατική ενίσχυση και σε καταφατική περίπτωση το συμβιβάσιμο αυτής με την κοινή αγορά.

Επειδή, ως προεκτέθηκε, βασική διαδικαστική προϋπόθεση για την άσκηση της πρόσθετης παρέμβασης είναι η ύπαρξη έννομου

συμφέροντος του παρεμβαίνοντος που δημιουργεί τη νομική αναγκαιότητα για την άσκησή της. Έννομο δε συμφέρον υφίσταται και όταν με την παρέμβαση επιδιώκεται η προστασία δικαιώματος του παρεμβαίνοντα ή η αποτοπή δημιουργία νομικής μποχρέωσης, όταν η απόφαση που θα εκδοθεί θα έχει αντανακλαστικές συνέπειες στις έννομες σχέσεις του, ως στην προκειμένη περίπτωση, εκτίθεται στις υπό κρίση μη αυτοτελείς (απλές) πρόσθετες παρεμβάσεις που ασκεί το Ελληνικό Δημόσιο. Για την κρίση δε περί του παραδεκτού ή μη της ασκήσεως των παρεμβάσεων αυτών, δεν αρκεί η επίκληση και μόνο του έννομου συμφέροντος αλλά προαπαιτείται να κριθεί και η ύπαρξη αυτού, το οποίο συνέχεται, ως προαναφέρθηκε με το αν η δοθείσα από το Ελληνικό Δημόσιο εγγύηση, όπως αυτή διατυπώνεται στον όρο 8.2.2.δ της από 20/3/2002 τροποποιητικής σύμβασης, είναι κρατική ενίσχυση συμβιβάσιμη ή μη με την κοινή αγορά. Ενόψει δε του ότι υπάρχει αμφισβήτηση περί αυτού από τα διάδικα μέρη και το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν μπορεί να διατυπώσει περί αυτού γνώμη απαλλαγμένη από εύλογες αμφιβολίες πρέπει να ζητηθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα πλαίσια του άρθρου 10 της συνθήκης ΕΚ, γνωμοδότηση σχετικά με το: 1) Εάν η Επιτροπή ελέγχει ήδη το συμβιβάσιμο του συγκεκριμένου μέτρου ενίσχυσης (ή προτίθεται να το κάνει) δεδομένου ότι έχει λάβει ήδη γνώση αυτού και έχει ασχοληθεί περί αυτού παρεπιπτόντως με την από 2/7/2008 απόφαση για τις ενισχύσεις αριθμ. C16/2004 που χορήγησε η Ελλάδα στην επιχείρηση [REDACTED]. Σε καταφατική περίπτωση πότε πιθανολογείται η έκδοση της απόφασής της. 2) Σε περίπτωση που η Επιτροπή δεν ελέγχει ή δεν προτίθεται να ελέγξει το συμβιβάσιμο του συγκεκριμένου μέτρου ενίσχυσης να γνωμοδοτήσει α) εάν αυτό, ως διατυπώνεται στον όρο 8.2.2 δ της από 20/3/2002 τροποποιητικής σύμβασης μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και [REDACTED]

21^ο φύλλο της υπ' αριθμ.3388/2009 απόφασης του Πολυμελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

[REDACTED], μπορεί να χαρακτηριστεί κρατική ενίσχυση
μέτρη την έννοια του άρθρου 87 της συνθήκης ΕΚ και εάν μη, περι-
πρέπει να υπολογιστεί το ακριβές ποσό της ενίσχυσης σε σχέση με
όλα τα κριτήρια που θεσπίζονται στο άρθρο 87 της συνθήκης ΕΚ
(ύπαρξη πλεονεκτήματος , χορήγηση από το κράτος μέλος ή με
κρατικούς πόρους , πιθανή στρέβλωση του ανταγωνισμού και ποιος
είναι ο αποδέκτης αυτής) , β) εάν το μέτρο αυτό ενίσχυσης πληροί
ορισμένη απαίτηση κανονισμού απαλλαγής και δεν απαιτείται
συνεπώς χωριστή κοινοποίηση ή μπορεί να χαρακτηρισθεί
υφιστάμενη ενίσχυση και δεν μπορεί να έχει εφαρμογή η υποχρέωση
αναστολής βάσει του άρθρου 88 παρ. 3 της συνθήκης ΕΚ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει με παρόντες τους διαδίκους την από 1/6/2004
(αριθμ.καταθ. 77251/4562/2004) αγωγή, την από 26/1/2005 (αριθμ.
καταθ. 11502/693/2005) αγωγή, την από 23/6/2004 (αριθμ.καταθ.
92154/5399/2004) αγωγή , την από 11/5/2005 (αριθμ.καταθ.
69675/4283/2005) πρόσθετη παρέμβαση και την από 11/5/2005
(αριθμ.καταθ. 69691/4287/2005) πρόσθετη παρέμβαση.

Αναβάλλει την οριστική κρίση της υπόθεσης.

Διατυπώνει προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τα
εξής ερωτήματα προς γνωμοδότηση:

- 1) Εάν η Επιτροπή ελέγχει ήδη το συμβιβάσιμο του
συγκεκριμένου μέτρου ενίσχυσης ως αυτό διατυπώνεται
στον όρο 8.2.2.δ της από 20/3/2002 τροποποιητικής
σύμβασης μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και [REDACTED]
[REDACTED] για την πώληση 100.000.000 κοινών
ονομαστικών μετοχών της τράπεζας [REDACTED] (ή

προτίθεται να το κάνει) δεδομένου ότι έχει λάβει ήδη γνώση αυτού και έχει ασχοληθεί περί αυτού παρεπιπτόντως με την από 2/7/2008 απόφαση για τις ενισχύσεις αριθμ. C16/2004 που χαράγματε απ' Ελλάδα στην επιχείρηση [REDACTED]. Σε καταφατική περίπτωση πότε πιθανολογείται η έκδοση της απόφασής της.

- 2) Σε περίπτωση που η Επιτροπή δεν ελέγχει ή δεν προτίθεται να ελέγξει το συμβιβάσιμο του συγκεκριμένου μέτρου ενίσχυσης να γνωμοδοτήσει α) εάν αυτό, ως διατυπώνεται στον όρο 8.2.2 δ της από 20/3/2002 τροποποιητικής σύμβασης μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και [REDACTED] μπορεί να χαρακτηριστεί κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 87 της συνθήκης ΕΚ και εάν ναι, πως πρέπει να υπολογιστεί το ακριβές ποσό της ενίσχυσης σε σχέση με όλα τα κριτήρια που θεσπίζονται στο άρθρο 87 της συνθήκης ΕΚ (ύπαρξη πλεονεκτήματος, χορήγηση από το κράτος μέλος ή με κρατικούς πόρους, πιθανή στρέβλωση του ανταγωνισμού και ποιος είναι ο αποδέκτης αυτής), β) εάν το μέτρο αυτό ενίσχυσης πληροί ορισμένη απαίτηση κανονισμού απαλλαγής και δεν απαιτείται συνεπώς χωριστή κοινοποίηση ή μπορεί να χαρακτηρισθεί υφιστάμενη ενίσχυση και δεν μπορεί να έχει εφαρμογή η υποχρέωση αναστολής βάσει του άρθρου 88 παρ. 3 της συνθήκης ΕΚ.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 12/5/2009

22^ο φύλλο της υπ' αριθμ.3145/2009 απόφασης του Πολυμελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία)

**ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο
ακροατήριο του αγώνα 20/5/2009 χωρὶς να παρίστανται οι διάδικοι καὶ
οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.**

